

Επαναπροσδιορίζοντας την πολιτική υγείας και φαρμάκου για μια πιο ανταγωνιστική και υγιέστερη Ελλάδα!

Αθήνα, 19 Απριλίου 2024.- Ο κλάδος μας καλείται να αντιμετωπίσει σημαντικές προκλήσεις που διαιωνίζονται, όπως η υποχρηματοδότηση της φαρμακευτικής δαπάνης, αλλά και να διασφαλίσει την αποτελεσματική κάλυψη των εντεινόμενων αναγκών των Ελλήνων πολιτών.

Πάνω από μία δεκαετία ο φαρμακευτικός προϋπολογισμός είναι ανεπαρκής. Το 2012 η συνολική φαρμακευτική δαπάνη ήταν € 4,3 δις και η συμμετοχή της Πολιτείας € 3,6 δις. Το 2023 η συνολική φαρμακευτική δαπάνη εκτιμάται ότι θα ανέλθει στα € 7,1 δις, ενώ η συμμετοχή της Πολιτείας είναι μόλις € 2,8 δις. Αυτό σημαίνει ότι η αγορά τα τελευταία έντεκα (11) χρόνια αυξήθηκε κατά 65%, ενώ η δημόσια χρηματοδότηση μειώθηκε κατά 22% κυρίως ένεκα της κρίσης.

Το αποτέλεσμα είναι η καινοτομία να τιμωρείται σε ένα κλάδο που προσφέρει τόσα πολλά στο σύστημα υγείας, στην οικονομία, στην έρευνα, στην αγορά εργασίας και στην κοινωνία, με μια υπερβολική υπερφορολόγηση που φρενάρει την ανάπτυξη, ενώ το μεγαλύτερο πρόβλημα είναι πως οι Έλληνες ασθενείς περιμένουν περισσότερο από τον μέσο όρο της ΕΕ για πρόσβαση σε νέα φάρμακα.

Η συνολική συνεισφορά του φαρμακευτικού κλάδου στην ελληνική οικονομία είναι σημαντική, παρά το γεγονός ότι ο μηχανισμός υποχρεωτικών επιστροφών αποτελεί σημαντικό οικονομικό βάρος για τις επιχειρήσεις του κλάδου. Η συνολική επίδραση του φαρμακευτικού κλάδου στην ελληνική οικονομία, σε όρους ΑΕΠ εκτιμάται σε 6,2 δις. ευρώ (3,3% του ΑΕΠ). Η συνολική συνεισφορά στην απασχόληση εκτιμάται σε 108.000 θέσεις εργασίας, ενώ η επίδραση στα φορολογικά έσοδα από τη δραστηριότητα του φαρμακευτικού κλάδου εκτιμάται περίπου στα 1,7 δις. ευρώ. Ταυτόχρονα, τα τελευταία 11 χρόνια, οι εταιρείες-μέλη του ΣΦΕΕ έχουν συνεισφέρει περισσότερα από 18,1 δις. ευρώ μέσω υποχρεωτικών επιστροφών, καλύπτοντας την έλλειψη δημόσιων πόρων και εξασφαλίζοντας συνεχή πρόσβαση των ασθενών στις θεραπείες.

Στρέφοντας το βλέμμα προς το μέλλον, διαπιστώνουμε πως ο φαρμακευτικός τομέας παρέχει μια τεράστια ευκαιρία για την Ελλάδα και την ευρύτερη Ευρώπη. Η υγεία είναι το πολυτιμότερο αγαθό μας και με τις διαμορφούμενες τάσεις στο δημογραφικό και το φορτίο των χρόνιων ασθενειών, οι υγειονομικές ανάγκες των ανθρώπων αυξάνονται.

Καθώς η Κυβέρνηση καθοδηγεί την Ελλάδα σε μια ευρεία οικονομική μετάβαση, είναι πλέον καιρός οι φαρμακευτικές πολιτικές να μετατοπιστούν από τους βραχυπρόθεσμους ελέγχους κόστους που καθόρισαν την τελευταία δεκαετία, προς την παροχή της καλύτερης μακροπρόθεσμης υγείας για το μέλλον των ανθρώπων, με βιώσιμους όρους για τους παρόχους.

Σε επίπεδο ΕΕ, η επικείμενη αναθεώρηση της φαρμακευτικής νομοθεσίας, αν προχωρήσει όπως αρχικά προτάθηκε, θα καθυστερήσει περαιτέρω την πρόσβαση των Ευρωπαίων πολιτών στα φάρμακα που αναπτύσσονται σήμερα και θα μειώσει τα κίνητρα για την ανακάλυψη των φαρμάκων του αύριο. Τυχόν αρνητικές αλλαγές θα επηρεάσουν την Ελλάδα περισσότερο από άλλες χώρες. Δεν πρέπει να διακινδυνεύσουμε ένα βήμα προς τα πίσω.

Ο ΣΦΕΕ επικεντρώνεται σε τρεις βασικές προκλήσεις και σε συνεργασία με την Πολιτεία προσπαθεί να εκπονήσει τις ανάλογες δράσεις και πολιτικές:

1. Ενίσχυση της χρηματοδότησης και αντιμετώπιση του προβλήματος των υπέρογκων επιστροφών – Αποδοτικότερη διάθεση πόρων μέσω ψηφιακών εργαλείων και ελέγχων.
2. Πρόσβαση των ασθενών σε καινοτόμες θεραπείες.
3. Ενίσχυση του αποτυπώματος της φαρμακοβιομηχανίας στην Εθνική οικονομία, μέσω επενδύσεων σε παραγωγή, έρευνα και ανάπτυξη, συνεργασίες μεταξύ Ελληνικών και Διεθνών εταιριών και παροχή υπηρεσιών.

Ο δρόμος προς μια βιώσιμη πολιτική υγείας και φαρμάκου στην Ελλάδα είναι περίπλοκος, αλλά με την αντιμετώπιση των παραπάνω προκλήσεων, θα βαδίσουμε προς τη σωστή κατεύθυνση. Η συνεργασία μεταξύ Κυβέρνησης και βιομηχανίας είναι απαραίτητη για την επίτευξη βιώσιμων λύσεων που θα εξυπηρετούν τις ανάγκες της κοινωνίας και της οικονομίας. Η συνεργασία αυτή θα μπορούσε να σφραγιστεί με μια διμερή συμφωνία, για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα, μεταξύ Πολιτείας και φαρμακοβιομηχανίας, όπως συμβαίνει και σε άλλες χώρες, ως ένδειξη αμοιβαίας εμπιστοσύνης και δέσμευσης και ταυτόχρονα ως εγγύηση της διαφάνειας και της προβλεψιμότητας.

- Τέλος -